

Anneme Mektup

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Aralık 2022

Bir düş iklimiydin sen...

Ah, sere serpeyim ben sadece semazen bir imgeyim.

Hoşnutluk ne kelime arsız ölüm ve güz yüklü günüm, ömrüm.

Mefkûresiyim yüreğin bazen bir melodram bazen seken kurşun gibi.

Hazanın açık veren bütçesi gönlün de rotası.

Gece karardı aşk karartı yalnızlıktı bana eşlik eden kısmetim.

Ey, güzel Rabbim sevgilim yalnızlığım ve geceye yağan kar taneleri oysaki iklimlerden güz defalarca üzüldüğüm yetmedi mi?

Güne öykündüm ve düne.

Öksüz bir iklimim ben güncem ve güftem saltanatını yaşıyor hüznün.

Tebessümler ektiğim geceler nerde ah, nerde şimdilerde sekiyorum kör bir kurşun gibi.

Öyküm mü öykündüğüm mü?

Zifiri karanlığın geceyi bölen sesi. Ve sedyeler ölüm yüklü belki umut belki son nefesiyim gecenin kibleimde saklı öyküm ve öldürdüğüm nefsim.

İman gücüm idrak ettiğim mevsim gecelerden ölüm içtiğim sevecen bir iklim olmayı diledim bir ömür.

Batıl bir yörünge beynamaz sözcükler ve secde ettiğim semazen gölgem.

Sevmedim ben bu sene bu mevsimi ve ölümsüzlüğe kanat açtığımı sandım yazarak kelamı selamı eksik etmedim.

Bozguna uğradım beyitler serdim ayağına beylik değil hiçbir sözüm hiçbir öyküm de yok ve olmayacak bu saatten sonra.

Beyazım.

Miskin geçen ömrüm.

Betim benzim attı ve içimde kalan ukde.

Misafriyim ben gezgin şehrin ve gezegenin.

Tutanağım.

Tutuklu kaldığım kadar.

Hazan ve hüznün ve Hızır gibi yetişen günüm sabaha açtığım gözlerim ve uykusuz geçen gecelerim.

Ben nöbetteyim devasa nöbetlere teslim olduğum.

Telafları var mı söyle var mı?

Fedaisi olduğum aşk ey, aşk neredesin?

Hüzün reçetem ve damardan eşlik eden acılarım.

Nabzını alamıyorum artık ömrün ve nedamet yüklü sitemleri iklimin.

Münferit olmalıyım illa ki.

Mütereddit değilim muazzam hiç değilim.

Muadili olduğum gecenin kayrası.

Sancım tuttu be annem.

Sevecen yüzüne eşlik eden boş sayfalar ve iniltieler.

Hükmü ve hünkarı ve hümayunu sözcüklerin ve kıblemde saklıym kılıcımı kuşandım da geldim.

Gönül rotan ve seferberliği duyguların ve insanların ve indinde şu rüzgarın.

Kaybolmak buymuş işte bükemediğim bileği Azrail'in ve nice hayat erdi nihayete.

Ölüm ve gerçek.

Öyküm ve öykündüğüm yaşlarım ve ben artık ağlayamıyorum.

Günsüz dün.

Dünsüz gün.

Sözsüz geçen günlerim.

Hazana çalım atmadım hazandı pas geçen pasveren bense pes eden.

Özledim işte çok özledim